

РЕШЕНИЕ

№ 5810

гр. София, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 27.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **5039** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118, ал.1 от КСО.

Съдът е сезиран с жалба от С. И. М., с ЕГН: [ЕГН] от [населено място], срещу Решение №К.-20 от 28.02.2022 г. на директора на ТП на НОИ -гр.П., с което е потвърдено разпореждане №С-13-999-00-[ЕГН] от 11.03.2022 г. на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите. Производството е образувано пред АССГ след изпращане на делото по подсъдност от Административен съд - Перник, съгласно разпоредбата на чл.133, ал.1 от АПК.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на акта. Жалбоподателката счита изложените констатации в процесния акт за недоказани, спорни и вътрешно противоречиви. Моли решението да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателката не се явява и не се представлява. Представени са писмени бележки, в които същата моли съда да уважи жалбата.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ – [населено място], се представлява от юрк.С., която моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована - не изпраща представител.

Административен съд, С. град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна, следното:

На 12.10.2021 г. в информационната система за електронен обмен на документи и данни на НОИ е постъпило удостоверение вх. № Р14-13-000-00-[ЕГН], от осигурител „Перник Инвест“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], относно правото на парично обезщетение по болничен лист № Е20212386474, издаден на С. И. М. с ЕГН [ЕГН], за периода от 23.08.2021 г. до 06.09.2021 г.

След извършена проверка на представения болничен лист е установено, че лицето към момента на настъпване на временната неработоспособност е осигурено и при друг работодател. В данните по чл.5, ал.4 от КСО, подадени от другия работодател за периода, не са били отразени дни във временна неработоспособност.

Ръководителят по изплащането на обезщетенията и помощите е постановил разпореждане №0-13-000-00-01499825/19.10.2021 г., с което на основание чл.40, ал.3 от КСО и чл.47, ал. 1 от НПОПДОО е отказано отпускане на парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване. В мотивите на разпореждането е посочено, че съгласно разпоредбата на чл.46, ал.3 от КСО парично обезщетение за временна неработоспособност не се изплаща на лица, упражняващи трудова дейност, която е основание за осигуряване през периодите, за които са издадени актове от здравните органи.

Срещу така постановеното разпореждане за отказ, С. М. е подадала възражение вх.№1054-13-13/29.11.2021 г., към което са били приложени издадени на лицето болнични листове за периода от 23.08.2021 г. до 06.09.2021 г. с №Е20213338056 с посочена месторабота „Один гарант“ ЕООД - [населено място] и с №Е20213338057 с посочена месторабота „Юнис“ ООД - [населено място], издадени на 26.11.2021 г.

Във връзка с подаденото възражение е поискано извършване на проверки по разходите на ДОО /държавното обществено осигуряване/ от контролните органи на НОИ в дружествата „Один гарант“ ЕООД - [населено място] и „Юнис“ ООД - [населено място].

На основание Заповед № ЗР-5-13-01044713/07.12.2021 г. на ръководителя на ТП на НОИ - [населено място], е извършена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване в дружеството „Юнис“ ООД. При проверката е установено следното:

За С. М. е подадено уведомление за сключен трудов договор от 13.04.2021 г. с фирма "Юнис" ООД - [населено място] с ЕИК №13032821, без дата на прекратяване на договора.

Подадено е уведомление за сключен трудов договор на М. от 28.07.2021 г. с фирма "Один гарант" ЕООД –гр.В. с ЕИК[ЕИК], с дата на прекратяване 30.09.2021 г.

При извършена проверка на подадените данни по чл.5, ал.4 от КСО е видно и наличието на подадени данни за М. като управител на търговското дружество „Перник Инвест“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], за м.03.2021 г. с ОД от 1 515.74 лв. за 15 дни в осигуряване и 4 дни в Б.О., за м.04.2021 г. 21 дни в Б.О, за м.05.2021 г. 17 дни в Б.О, за м.06.2021 г. 22 дни в Б.О, за м.07.2021г. 22 дни в Б.О, за м.08.2021 г. 21 дни в Б.О, за м.09.2021 г. 14 дни в Б.О и 6 дни в осигуряване с ОД от 585.00 лв.

Подадените данни по чл.5, ал.4 от КСО от "Юнис" ООД с ЕИК[ЕИК], са както следва - м.04.2021 г. под период на осигуряване 13-0 с 4 дни в осигуряване и ОД от 78.67 лв., 9 дни в Н.О всичко на 4 часов работен ден. м.05.2021 г. 17 дни в Н.О, м.06.2021 г. 22 дни в Н.О., м.07.2021 г. 22 дни в Н.О, м.08.2021 г. 20 дни в Н.О. с под период на осигуряване 0-29.

Издадени са Болнични листове за временна неработоспособност за период от 20.04.2021г. - 21.09.2021 г. без прекъсване - Б.Л№20211183151, Б.Л№[ЕГН], Б.Л №20211360646, Б.Л№20211578077, Б.Л№20211578220, Б.Л №20211776883, БЛ №20211851953, Б.Л№20212038198, Б.Л№202123 86474, Б.Л №20212038291, Б.Л №202123866475.

От осигурителя "Юнис" ООД са изискани всички документи касаещи упражняването на трудова дейност от жалбоподателката С. И. М. - разплащателни ведомости, лично трудовото досие, трудов договор, длъжностна характеристика, молби, заповеди, инструктажи, декларации и др. документи. Представени са трудов договор №181 от 13.04.2021 г. сключен на основание чл.68, ал.1, т.2 от КТ - срочен трудов договор до завършването на определена работа на длъжност „Технически ръководител строителство“ на 4 часов работен ден, с основно месечно възнаграждение в размер на 350.00 лв. , като договора не е подписан от С. М.; Длъжностна характеристика за длъжност „Технически ръководител строителство“ с дата 13.04.2021 г, също неподписана от С. М.; Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62.ал.5 от КТ с №05651 от 16.04.2021 г.; Разплащателни ведомости по месеци: м.04.2021 г. отработени 4 дни с начислено възнаграждение от 78.67 лв., 9 дни в Н.О.; м.05.2021 г. 17 дни в Н.О., м.06.2021 г. 22 дни в Н.О., м.07.2021 г. 22 дни в Н.О, м.08.2021 г. 22 дни в Н.О., м.09.2021 г . 20 дни в Н.О.

Управителя на дружеството е дал писмени сведения, съгласно които лицето не е работило, а само е ползвано за участието в конкурс с изискването за наличието на специалист технически ръководител. Конкурса е бил отложен и С. М. не е започвала да извършва трудова дейност в дружеството. С оглед на изложеното и с оглед представените документи и сведения от страна на проверяваното дружество се констатира, че С. И. М. не е започвала трудова дейност и не са налице основания за осигуряване.

Издадени са задължителни предписания № ЗД-1-13-01051030\20.12.2021 г. за заличаване на подадените данни по чл.5, ал. 4, т.1 от КСО за периода от 13.04.2021 г. до 29.08.2021 г.

На основание Заповед № ЗР-5-12-01075701/15.02.2022 г. на ръководителя на ТП на НОИ - [населено място], е извършена проверка по разходите на ДОО в дружеството „Один гарант“ ЕООД. Проверката е извършена във връзка с подадено в ТП на НОИ - [населено място] от С. И. М. възражение с вх. 1054-13-13 от 29.11.2021 г., относно правото на парично обезщетение за временна неработоспособност.

При проверката е установено, че съгласно трудов договор № 47 от 28.07.2021 г. С. И. М. е назначена в осигурителя „Один гарант“ ЕООД [населено място] на длъжност „Строителен инженер“. Трудовото правоотношение е прекратено, считано от 29.09.2021 г. Към момента на сключването на трудовия договор лицето е във временна неработоспособност при друг осигурител - „Перник Инвест“ ЕООД. Съгласно приложените ведомости за работни заплати и присъствени форми за месеците 07, 08 и 09.2021 г., С. И. М. е извършвала трудова дейност както следва: - за м. 07.2021 г. има 2 отработени дни с основание за осигуряване с работно време 2 часа дневно /от 29.07.2021 г. до 31.07.2021 г./, - за м. 08.2021 г. има 15 отработени дни с основание за осигуряване с работно време 2 часа дневно /от 01.08.2021 г. до 22.08.2021 г./, - за м. 09.2021 г. има 7 отработени дни с основание за осигуряване с работно време 2 часа дневно /от 19.09.2021 г. до 29.09.2021 г./.

На 15.02.2022 г., осигурителят „Один гарант“ ЕООД писмено е декларирал, че С. И.

М. е назначена на длъжност „Строителен инженер“. М. е помагала е при изготвяне на проекти и работния ѝ процес не изисквал специално работно място, поради което тя е работила от вкъщи.

Издадени са задължителни предписания № ЗД-1 -12-01084930\07.03.2022 г. за коригиране на подадените данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за месеците 08 и 09.2021 г.

С писмо изх.№1054-13-13#8 от 16.03.2022 г., С. И. М. е уведомена за резултата от извършените проверки.

Към писмото са приложени постановени разпореждания за отказ за изплащане на парично обезщетение поради временна неработоспособност, както следва: Разпореждане № О-13-999-00-[ЕГН]/11.03.2022 г., с което е отказано изплащане на обезщетение по болничен лист №Е20213338057; Разпореждане № О-13-999-00-[ЕГН]/11.03.2022г. с което е отказано изплащане на обезщетение по болничен лист №Е20213338058; Разпореждане № С-13-999-00-[ЕГН]/11.03.2022г. с което е отказано изплащане на обезщетение по болничен лист №Е20212038198; Разпореждане № О-13-999-00-[ЕГН]/11.03.2022г. с което е отказано изплащане на обезщетение по болничен лист №Е20211851953; В писмото изрично е посочено, че във връзка е издадените задължителни предписания ще бъдат предприети действия относно определяне на правото и размера на паричното обезщетение за временна неработоспособност.

Недоволна от разпореждане № С-13-999-00-[ЕГН] от 11.03.2022 г. на ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите, с което се отказва изплащане на парично обезщетение на временна неработоспособност поради общо заболяване за периода 29.07.2021 г. – 07.08.2021 г., С. М. подаде жалба.

С Решение №К.-20 от 28.02.2022 г., директора на ТП на НОИ - [населено място] е отхвърлил жалбата и е потвърдил разпореждане №С-13-999-00-[ЕГН] от 11.03.2022 г. на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Съдът намира, че оспорваното решение се явява валиден административен акт, който е издаден в надлежна писмена форма от оправомощен орган, в кръга на неговата материална и териториална компетентност. В хода на административното производство не са допуснати процесуални нарушения и противоречие с материалния закон.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск. Страните не спорят относно придобития от жалбоподателката осигурителен стаж.

Видно от разпоредбата на чл.10, ал.1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват дейност по чл.4 или чл.4а, ал.1 и за който са внесени

или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Следващата ал.2 на същата разпоредба определя, че осигуряването се прекъсва през периодите, които не се зачитат за осигурителен стаж, независимо, че дейността по чл.4 или чл.4а, ал1 не е прекратена.

Осигурено лице по смисъла на § 1, т.3 от ДР на КСО е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 и чл.4а, ал. 1 от КСО и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл.10, продължава и през периодите по чл.9, ал.1, т.1-3 и 5.

Редът за упражняване на правото на обезщетение е регламентиран в Наредба за парични обезщетения и помощи от ДОО /НПОПДОО/. В чл. 3, ал. 1 е уредено, че паричните обезщетения за временна неработоспособност, бременност и раждане до 135 календарни дни или трудоустрояване се изплащат при ползване на отпуск или при трудоустрояване въз основа на болничен лист. Следователно временната неработоспособност като осигурен социален риск и основание за придобиване на право на парично обезщетение, се удостоверява с болничен лист издаван от органите на медицинската експертиза.

Видно от изложената фактическа обстановка, при извършената проверка по разходите на ДОО на осигурителя „Один гарант“ ЕООД е установено, че С. М. за м. 07.2021 г. има 2 отработени дни, с работно време 2 часа дневно - от 29.07.2021 г. до 31.07.2021 г. Няма данни да е представен болничен лист за временна неработоспособност за периода от 29.07.2021 г. до 31.07.2021 г., т.е. лицето е представило болничен лист за временна неработоспособност само пред единия осигурител, с оглед ползване на отпуск за временна неработоспособност и получаване на обезщетение за временна неработоспособност, а при другия осигурител е било на работа и е получавало възнаграждение за това.

Съгласно чл.46, ал.3 от КСО парично обезщетение за временна неработоспособност и за бременност и раждане не се изплаща на лица, упражняващи трудова дейност, която е основание за осигуряване за общо заболяване и майчинство през периодите, за които са издадени актове от здравните органи. Предвид посоченото в разпоредбата и с оглед изложеното по-горе, в този случай парично обезщетение за временна неработоспособност не се изплаща.

Съгласно чл.162 от КТ работникът или служителят има право на отпуск при временна неработоспособност поради общо заболяване, който се разрешава от здравните органи. За времето на този отпуск работникът или служителят има право на обезщетение по КСО. След като отпускът за временна неработоспособност се разрешава и определя от здравните органи, то той е относим, и временната неработоспособност важи за периода, за който е определена, за всички трудови и други правоотношения на лицето, по които подлежи на задължително осигуряване. Лицето не може избирателно да прецени дали да бъде във временна неработоспособност при един работодател, а да бъде работоспособен при друг, каквато хипотеза е налице в настоящия случай.

С оспореното разпореждане, на основание чл.40, ал.3 от КСО и чл.47, ал.1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от ДОО, на жалбоподателката е отказано изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност. В мотивите на разпореждането е посочено, че при извършена проверка от контролен орган на НОИ, категорично е установено, че за периода от 29.07.2021 г. до 31.07.2021

г. лицето е упражнявало трудова дейност.

Съдът намира, че органът правилно е приложил материалния закон и че на жалбоподателката правилно е отказано изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност. Следва жалбата да бъде отхвърлена, а решението на органа – потвърдено.

Предвид изхода на делото, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено за сумата от 100 лева, на основание чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 78, ал.8 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 57 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. И. М., с ЕГН: [ЕГН] от [населено място], срещу Решение №К.-20 от 28.02.2022 г. на директора на ТП на НОИ -гр.П..

ОСЪЖДА С. И. М. да заплати на ТП на НОИ -гр.П. сумата от 100 лв., представляваща направени по делото разноски.

Решението е окончателно

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: